

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/5/2018
Identifikačné číslo spisu: 4112010031
Dátum vydania rozhodnutia: 07.03.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Bargel
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:4112010031.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudkýň JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Aleny Šiškovéj na neverejnom zasadnutí konanom 7. marca 2018 v Bratislave, v trestnej veci obvineného C. W., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a iné, o dovolaní obvineného C. W., podanom proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 1To/78/2016, zo 16. decembra 2016, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného C. W. o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Nitra, sp. zn. 33T/3/2012, z 28. mája 2014 bol obvinený C. W. uznaný za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, na skutkovom základe, že

dňa 15. januára 2011 v presne nezistenom nočnom čase po polnoci do 02.00 hodiny, v obci D. v bare H., keď G. A. pristúpil zozadu k obvinenému, aby mu pomohol urovnať roztržku medzi ním a S. M. ohľadne jeho dlhu v bare, otočil sa a fyzicky napadol poškodeného G. A. tak, že ho udrel päťou do tváre, následne ho kopol do oblasti hrudníka, v dôsledku čoho poškodený spadol a rozbil si hlavu o rám hlavných vchodových dverí, čím poškodenému G. A. spôsobil zranenia, a to zlomeninu nosných kostí bez posunutia, tržne zmliaždenú ranu v ľavej spánkovej oblasti, pomliaždenie tvárovej časti lebky a pomliaždenie ľavej strany hrudníka s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní najmenej tri týždne.

Za to bol obvinenému podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, § 57 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona a § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona a § 41 ods. 1 Trestného zákona uložený úhrnný peňažný trest vo výmere 400 (štyristo) eur. Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad úmyselného zmarenia peňažného trestu bol stanovený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

Proti rozsudku Okresného súdu Nitra podal obvinený odvolanie, ktoré bolo uznesením Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 1To/78/2016, zo 16. decembra 2016, podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuté.

Voči tomuto uzneseniu podal obvinený C. W. prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie z dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c) a písm. i) Trestného poriadku, a teda že zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu a rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V odôvodnení dovolania obvinený namieta, že podaná obžaloba bola založená na nedostatočných dôkazoch, ktoré by odôvodňovali jej podanie na súd a vzhľadom na pasivitu prokurátora, súd musel vykonať rozsiahle dokazovanie za účelom náležitého objasnenia skutkového stavu. Po vykonaní rozsiahleho dokazovania ho súd dvakrát oslobodil spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obvinený. Až po druhom zrušení a vrátení veci Krajským súdom v Nitre bol uznaný za vinného zo žalovaného skutku. Z pohľadu obvineného tak bolo učinené aj napriek tomu, že z vyjadrení svedkov vyplynulo, že ďalšie osoby pokračovali v útoku proti poškodenému, išlo o bitku hlava nehlava. Poškodený podal trestné oznámenie na obvineného zo zisťovaných dôvodov, lebo obvinený je dostatočne bonitný. Svedok M. vyvolal bitku, do ktorej sa zapojilo viacero ľudí, pričom tento svedok nevedel uviesť, akým spôsobom obvinený uderil poškodeného. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3 To 4/2010, z ktorého vyplýva, že výpoveď svedka ako jediný relevantný priamy dôkaz preukazujúci vinu obžalovaného bez ďalších podporných dôkazov, musí byť jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybnený či dokonca vyvrátený. V právnom štáte je neprípustné, aby rozhodnutie súdu bolo založené iba na domnienkach a subjektívnych pocitoch osôb, ignorujúc tým jednu zo základných zásad trestného konania - in dubio pro reo, apriori favorizujúce tvrdenia poškodeného alebo svedka a to napriek existencii množstva pochybností. Súd musí svoje rozhodnutie oprieť vždy o fakty, ktoré sú jednoznačné a nepochybné, a nie len v rovine pravdepodobnosti, opačný postup by bol v rozpore so zásadou objektívnej pravdy. Poukázal na zásadu bezprostrednosti a kontradiktórnosti, pričom súd nesmie vstúpiť do dokazovania skutkových okolností z vlastnej iniciatívy nad rámec návrhov na vykonanie dokazovania predložených jednou zo strán, rovnako nesmie zmeniť právnu kvalifikáciu skutku uvedenú v obžalobe. Nadalej trvá na tom, že sa žiadneho skutku nedopustil a v čase spáchania predmetného skutku už v bare H. v D. nebol. Na záver navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil, že bol porušený zákon, podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Nitra, sp. zn. 33T/3/2012, z 28. mája 2014 a uznesenie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 1To/78/2016, zo 16. decembra 2016 a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku, Okresnému súdu Nitra prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Nitra, ktorý uviedol, že oba súdy vykonaným dokazovaním objasnili skutkový stav veci a následne vyhodnotením dôkazov v spojitosti s náležitým právnom posúdením dôkaznej situácie mali jednoznačne preukázané, že skutok sa stal, je trestným činom a spáchal ho obvinený C. W.. Dovolacie dôvody uvedené v dovolaní nie sú naplnené podľa ustanovení § 371 ods. 1 písm. c) a písm. i) Trestného poriadku, tak ako ich uviedol obvinený, resp. jeho obhajca, a preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol, prípadne podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku).

Najvyšší súd zistil, že dovolanie obvineného C. W. nie je opodstatnené, pretože je zrejmé, že nie sú splnené podmienky dovolania.

V prvom rade Najvyšší súd Slovenskej republiky poznamenáva, že v zmysle § 385 Trestného poriadku je dovolací súd viazaný dovolacími dôvodmi, ktoré sú v ňom uvedené, z čoho vyplýva, že táto viazanosť sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia (R 120/2012-I).

S ohľadom na uvedené nebol Najvyšší súd Slovenskej republiky oprávnený preskúmať iné v dovolaní označené porušenia zákona, ktoré nezodpovedajú vymedzeným dovolacím dôvodom, pretože by si tak atrahoval prieskum právoplatného rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania nad rámec návrhu - dovolania, čo by znamenalo prekročenie právomocí vyplývajúcej mu zo zákona (§ 385 Trestného poriadku) a Ústavy Slovenskej republiky (čl. 2 ods. 2).

Z uvedeného je preto potrebné vyvodit' a to aj s ohľadom na povahu dovolacieho konania, ktoré je ako návrhové konanie vždy podmienené návrhom oprávnenej osoby znalej práva - minister spravodlivosti, generálny prokurátor, obhajca v mene obvineného, že Najvyšší súd Slovenskej republiky je viazaný podaným návrhom do takej miery, že v rámci prieskumu dodržiavania zákonnosti, nemôže ísť nad rámec návrhu a tam špecifikovaných dôvodov dovolania (§ 385 Trestného poriadku), preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podrobil prieskumu vecné argumenty dovolateľa zodpovedajúce dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku bez hlbšieho prieskumu tých argumentov, ktoré im nezodpovedajú.

V úvode svojej argumentácie dovolací súd konštatuje, že dovolanie je jeden z mimoriadnych opravných prostriedkov v rámci trestného konania, ktorý je spôsobilý privodiť prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, a preto ho možno aplikovať iba v prípadoch, ak to je odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu. Požadovaný jeden opravný prostriedok predstavuje v súdnom procese v Slovenskej republike inštitút odvolania. Pokiaľ by zákonodarca zamýšľal urobiť z najvyššieho súdu tretí stupeň s plnou jurisdikciou, nestanovil by katalóg dovolacích dôvodov.

V dovolaní musí byť uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napádané a aké chyby sú rozhodnutiu vytýkané. V predmetnom dovolaní sa pritom konštatuje, že sa jedná o dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c) a písm. i) Trestného poriadku.

Najvyšší súd poznamenáva, že z obsahu dovolania podaného obvineným nevyplývajú dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c) a písm. i) tak, ako boli iniciované. Dovolanie je koncipované spôsobom odvolania voči uzneseniu Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 1To/78/2016, zo 16. decembra 2016, pričom sú v ňom vyhodnotené jednotlivé výsluchy svedkov, ich dôveryhodnosť a porušenie zásady „in dubio pro reo“ práve v neprospech obvineného. Z obsahu dovolania vyplýva, že v danom prípade by sa mohlo jednať o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, ktorým by sa dovolací súd nemal zaoberať, nakoľko nebol špecifikovaný, ale najvyšší súd sa ním nad rámec nevyhnutného bude zaoberať. Samotné konštatovanie obvineného, že daný skutok nespáchal, nespadá pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, a preto sa týmto dôvodom dovolací súd zaoberať nebude.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku možno úspešne uplatňovať v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na dôkazoch, ktoré neboli na hlavnom pojednávaní vykonané zákonným spôsobom. Skutočnosť, že rozhodnutie je založené na dôkazoch vykonaných v rozpore so zákonom musí byť z obsahu spisu zrejmé a porušenie zákona by malo svojou povahou a závažnosťou zodpovedať porušeniu práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane

ľudských práv a základných slobôd, oemu napokon zodpovedá i samotná povaha dovolania ako mimoriadneho (nie dalšieho riadneho) opravného prostriedku.

Z uvedeného potom logicky vyplýva záver, že nesprávny procesný postup súdu pri vykonavani dôkazov môže byť dovolacím dôvodom v zmysle č 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku len vtedy, ak má, resp. mal negatívny dopad na práva obvineného. Ak sa nepreukázu takéto ucinky nesprávneho procesného postupu pri vykonavani dôkazov, potom nemožno hovoriť o naplnení dovolacieho dôvodu podľa č 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, a to aj so zreteľom na to, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle l. 6 ods. 1, ods. 3 písm. d) Dohovoru by mohlo dojst len vtedy, ak by odsúdenie bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere (solery or to a decisive extent) na dôkazoch ziskanych nezákonným spôsobom, o sa ale v predmetnej veci nestalo (pozri Mariana Marinescu p. Rumunsku, rozs. . 36110/03 z 2. februára 2010, Emen p. Turecku, rozs. . 25585/02 z 26. januára 2010, Van Mechelen a dalsi p. Holansku, Visser p. Holandsku, rozs. . 26668/95 zo 14. februára 2002, Al - Khawaja a Tahery p. Spojenému kralovstvu, rozs. . 26766/2005 a č. 22228/06 z 15. decembra 2011 a dalsie).

V rámci dovolaním iniciovaného prieskumu odôvodneného dovolacím dôvodom podľa č 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku môže najvysi súd preskúmavať len to (ak dovolanie nepodal minister spravodlivosti Slovenskej republiky podľa č 371 ods. 3 Trestného poriadku), i jediný usvedčujúci dôkaz alebo viaceré rozhodujúce usvedčujúce dôkazy boli vykonane zákonným spôsobom. Ak dospeje k záveru o zákonnosti vykonaného dokazovania najvysi súd nemôže spochybňovať skutkové zistenia, prehodnocovať vykonané dôkazy a ich hodnotenie vykonané súdmi niich stupňov.

Spôsob hodnotenia dôkazov vykonaných zákonným spôsobom súdmi niich stupňov nemôže najvysi súd v rámci dovolacieho konania iniciovaného obvineným prehodnocovať ani spochybňovať, pretože by tak neprípustným spôsobom zasahoval do výlučnej kompetencie týchto súdov bez právneho podkladu a napokon i v rozpore so samotnou podstatou dovolacieho konania, pretože dovolanie nemôže nahrádzať riadne opravné prostriedky a jeho podanie nie je prípustné v rovnako irokom rozsahu (o do dôvodov okruhu napadnutelnych rozhodnutí, oprávnených osôb atď.), aký je charakteristický pre riadne opravné prostriedky. Dovolanie a rozhodnutie o ňom znamená prelom do právoplatných rozhodnutí, a preto spravidla naruuje stabilitu konečného a vykonateľného rozhodnutia súdu. Z toho dôvodu mozno dovolania aplikovať iba v prípadoch, ak je to odôvodnené zavaznostou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu alebo jemu predchádzajúceho procesného postupu pri vykonavani dôkazov.

Z toho dôvodu mozno dovolania aplikovať iba v prípadoch, ak je to odôvodnené zavaznostou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu alebo jemu predchádzajúceho procesného postupu pri vykonavani dôkazov.

K námietke obvineného, že bola porušená zásada bezprostrednosti a súd svojou aktivitou zasahoval do kontradiktórnosti konania je potrebné uviesť, že ani jedno porušenie uvedených zásad zo strany Okresného súdu Nitra ako aj Krajského súdu v Nitre neboli v danom prípade porušené. Súd svoje rozhodnutie oprel o dôkazy, ktoré boli navrhnuté stranami v trestnom konaní a ktoré boli vykonane na hlavných pojednávaniach. Nemožno za porušenie zásady uvedenej v ustanovení č 2 ods. 11 Trestného poriadku považovať vykonanie dôkazov, ktoré v rámci odvolacieho konania po vrátení veci prvostupnovemu súdu, prikázal vykonať odvolací súd. Tu je potrebné poukázať na ustanovenie č 327 ods. 1 Trestného poriadku, kde je prvostupnovy súd povinný vykonať ukony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil. Rovnako nemožno konštatovať porušenie zásady bezprostrednosti uvedenej v  2 ods. 19 Trestného poriadku, nakoľko súd svoje rozhodnutie oprel o skutočnosti vykonané na verejných zasadnutiach. Dôvod, prečo sa súdy niich stupňov pridrzali výpovedí niektorých svedkov z prípravného konania, hodnotenia výpovedí svedčiacich v prospech ako aj v neprospech obvineného, dostatočne, jasne a zrozumitelne vysvetlil. Správne obidva súdy poukázali na fakt, že rozpory vo výpovediach jednotlivých svedkov boli spôsobené plynutím času, ktorým dochádza k zániku pamatovych stop ohľadne detailov, avšak okolnosti podstatné pre rozhodnutie vo veci sa nezmenili. Na základe uvedeného nemohol najvysi súd prihliadnut na túto námietku obvineného ako na

opodstatnenú.

K námietke obvineného, že súd nemôže meniť skutok, ktorý bol uvedený v obžalobe, najvyšší súd uvádza, že zo skutočnosti, že súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu, nemožno vyvodiť záver, že medzi obžalobným návrhom a skutkovým výrokom rozsudku musí byť vždy úplná zhoda. Súd musí skutok uvedený v obžalobe prejednať vždy v celom rozsahu, pričom má právo a povinnosť do rozhodnutia premietnuť výsledky hlavného pojednávania, ktoré prípadne údaje uvedené v obžalobe modifikujú, pokiaľ sa neporuší totožnosť skutku.

Totožnosť skutku je zachovaná, keď je zachovaná jeho podstata. Podstata skutku spočíva v konaní páchatel'a a v následku, ktorý bol týmto konaním spôsobený a ktorý je relevantný z hľadiska trestného práva. Z tohto hľadiska podstata skutku teda spočíva v účasti obžalovaného na určitej udalosti vo vonkajšom svete, ktorá je uvedená v obžalobnom návrhu a z ktorej vznikol následok uvedený v obžalobe. Pritom však ani účasť (aktivita) obžalovaného a ani následok, ktorý tým bol spôsobený, nemusia byť úplne zhodné, stačí, ak sú aspoň sčasti zachované v rozhodnutí súdu (na základe výsledkov vykonaného dokazovania) v porovnaní s obžalobou. Podstata skutku preto nebude porušená, ak sa zmenia okolnosti týkajúce sa miesta a času spáchania činu, rozsahu následkov, spôsobu vykonania činu, pohnútky činu alebo formy zavinenia.

Na základe vyššie uvedeného možno vyvodiť záver, že prvostupňový súd správne vo svojom rozsudku po vykonanom dokazovaní upravil skutkovú vetu uvedenú v obžalobe tak, že ustálil čas, kedy sa skutok stal a dobu trvania liečenia a práceneschopnosti obvineného, pretože práve tieto skutočnosti vyplynuli z dokazovania, avšak na obsahové posúdenie skutku nemali žiadny vplyv, a preto táto namietaná skutočnosť je irelevantná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na záver dodáva, že ostatné námietky obvineného sú spojené s hodnotením dôkazov, ktoré najvyšší súd nemôže hodnotiť a taktiež poukazuje na skutočnosť, že z obsahu dovolania nevyplývajú skutočnosti, ktoré by zodpovedali dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku tak, ako ho označil obvinený.

Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného nie sú splnené žiadne dôvody dovolania, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného C. W. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.